

om, at det Spørgsmaal kan vi senere vende tilbage til.

Borghjerg: Med Hensyn til det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har stillet om Bortfald af Tolden for Tømmer og Træ, vil jeg gerne sige her, hvad jeg har sagt i Udvalget, at vi fra vor Side sympatiserer dermed; vi har under Toldlovens tidligere Behandling her i Tinget selv stillet Forslag derom. At det vilde fremme Byggeriet, er jo til en vis Grad rigtigt; i stor Udstrækning vil det ikke blive, det vil betyde forholdsvis lidt, det er helt andre Momenter, der dør særlig gør sig gældende, men Krummer er ogsaa Brød. At man fra vore danske Skovejeres Side maaske vil se med lidt Betænkelighed paa det, er vel ogsaa rigtigt. Men alligevel, Forslaget i sig selv tiltaler os, og vi vilde stemme for det, hvis det ikke var knyttet sammen med et Forslag, vi ikke kan stemme for. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at jeg i December udtalte min Villighed til en Forhandling om at lette Tolden paa visse Nødvendighedsartikler i højere Grad end paa visse Luksusartikler; Rækkeordenen maatte være denne; det er fuldkommen rigtigt; der er visse Luksustoldsatser, som vi ogsaa ønsker afskaffet en Gang, men dog ikke i første Linie, hvis man kan faa Tolden paa mere nødvendige Ting lettet. Til en saadan Forhandling har der imidlertid ikke været Tid; baade det ærede Medlem og jeg beklager jo, at den højtærede Finansminister først saa sent har fremsat dette Lovforslag.

Men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard knytter nu Ophævelsen af Tolden paa Tømmer og Træ til Opretholdelse af den ekstraordinære Pelsværkstold. Det kan vi fra vor Side ikke gaa med til, for denne er efter vor Mening i første Linie ikke en Luksustold, men en Belastning af et Erhverv. Vi ser her først og fremmest erhvervsmæssigt paa det, og vi maa derfor kræve, at denne Pelsværkstold, denne ekstraordinært høje Told, bortfalder. Om Silken kunde vi forhandle, men som det foreligger, kan vi altsaa ikke stemme for det ærede Medlems Forslag, fordi det er knyttet sammen med noget, som vi ikke kan stemme for. Men det betyder ikke, at vi ikke vil være med til, naar Toldloven kommer til Forhandling om kort Tid, og i det Udvalg, der da bliver nedsat, at arbejde videre paa Tanken om at nedsætte Tolden paa Tømmer og Træ; tværtimod.

Jeg vilde egentlig ønske, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard trak sit Ændrings-

forslag tilbage; det maa det ærede Medlem naturligvis selv være Herre over, men Afstemningen vil jo faa et lidt galt Skær, idet Folk, der i Realiteten er stemt for Forslaget, af visse Grunde, som jeg her har udviklet, er nødt til at stemme imod. Naa, men saadanne formelle Afstemninger har man før haft, og naar jeg nu har motiveret, af hvilken Grund vi fra vor Side ikke kan stemme derfor, er der i og for sig heller ingen Ulykke deri; men jeg tror, det vilde være naturligt og lette Forhandlingen i det kommende Toldudvalg, om det ærede Medlem trak sit Ændringsforslag tilbage.

Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem, som undrede sig over, at Socialdemokratiet var gaaet med til den foreslaaede Ordning af Tobakstolden; det ærede Medlem vejrede Storpolitik i det, der nu foregaar, og mente, at det vilde blive efterfulgt af adskilligt andet. Jeg maa sige, jeg har en gennem mange Aar, jeg tror ret udviklet *flair* for Storpolitik og storpolitiske Konstellationer og for Tegn og Varsler, men under Udvalgsbehandlingen her har jeg ikke mærket noget i saa Henseende; om det ligger i, at jeg er stærkt forkølet i disse Dage, ved jeg ikke, men min Lugtesans har ikke bragt mig i Berøring med noget saadant. Det er mit bestemte Indtryk, at hvad der er foregaaet i Udvalget paa dette Punkt, har været en ganske saglig Overvejelse af, hvad der vilde være klogest og mest praktisk og fornuftigt. Det er mit bestemte Indtryk.

Her er jo i Virkeligheden Tale om at afvikle Kriseværnet; det afvikles, det forsvinder, dette Kriseværn, som vi i 1923 — det mindede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard meget rigtigt om — stemte imod, bl. a. ogsaa af den Grund, at det var knyttet sammen med et stort Forslag om Skotøjskriseværn, hvortil der var knyttet Betingelser, som var ganske uantagelige for os, om Nedgang i Arbejds løn, Forhøjelse af Arbejdstid og andre Ting; mod dette Komplex maatte vi stemme; det gik med Hensyn til Cigarerne ud paa et Kriseværn af 3 Kr. 20 Ø. Finansministeren i det Ministerium, jeg havde den Ære at sidde i, foreslog saa i 1925 en Aftrapning, og denne har nu fundet Sted; de 3 Kr. 20 Ø. blev nedsat til 2 Kr. 20 Ø., de 2 Kr. 20 Ø. til 1 Kr. 20 Ø., og nu skulde disse efter den højtærede Finansministers Forslag blive til 60 Ø. og skulde saa om et Aar helt bortfalde.

Det var da meget naturligt, at vi under Udvalgsbehandlingen kom ind paa den Tanke, om det ikke vilde være bedre at faa